

jesień w górach

r.p.k.

*Мы забыты, одни на земле.
Посидим же тихонько в тепле.
В этом комнатном, теплом углу
Поглядим на октябрьскую мглу.*

Александр Блок

JESIEN

Adasiowi Gąsiewiczowi

Nadchodzi melancholia jesienna,
A razem z nią bolesna codzienność.
W moim umyśle chmura ciemna
I niepokoju duszy bezsenność.

Od braku celu ciągle uciekam
W zwykłego trwania złudne płomyki,
Z dookreśleniem dążeń mych zwlekam,
Choć w sercu, we śnie, wciąż słyszę krzyki.

Bądź, kiedy najdzie ta chwila dziwna,
Która przelewa na papier myśli,
Poczucie braku, niepokój życia,
Wtedy, czasami, śmierć mi się przyśni.

I tak wciąż krążę, wciąż w zawieszeniu,
Ni to w tęsknocie, ni to w cierpieniu,
Jesiennym krajobrazem dysząc,
Marzę, zatapiam się, i piszę.

30 września 1999

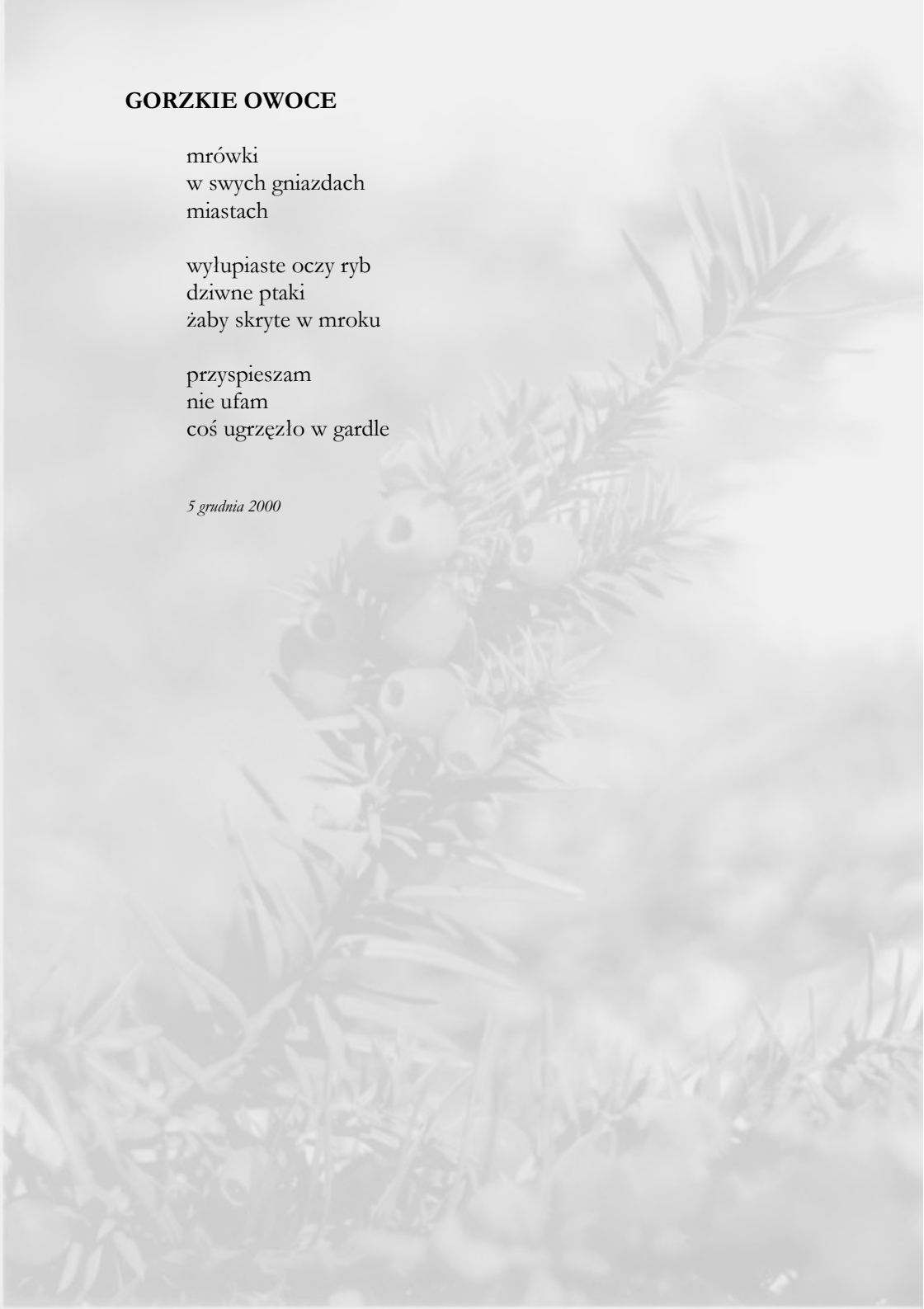
GORZKIE OWOCE

mrówki
w swych gniazdach
miastach

wylupiaсте oczy ryb
dziwne ptaki
żaby skryte w mroku

przyspieszam
nie ufam
coś ugrzęzło w gardle

5 grudnia 2000

NIEDZIELA

I znowu ruszył mas żywych strumień
Wsysać, zasysać – pomp stara śpiewka
Płyną raz w jedną, raz w drugą stronę
Szum wartki ruchu, w żyłach krew ciepła

Czy wierzą pompy w słów zrozumienie?
Bezwładnych twarzy senne miraż
Własnym rozpędem trwa hydraulika
Gesty, formułki, łatwo powtarzać

Tak przelewani z pustego w próżne
Brzęczą jak dzwony z mosiądzu lane
Framuga formy – okrutny balast
Dla treści dawno gdzieś zapomnianej...

listopad 2001

WTAJEMNICZENIE

niebo jest daleko
bo w każdym z nas

biegnąc wciąż ku niemu
oddalamy się

tylko ci którzy stoją
mogą zostać zbawieni

26 września 2003

* * *

w rytmie поездов
моё детство

utul в тёплый сон
лёгкое качание

do snu положиться
далёкий маршрут

lato 2004

* * *

słowa których nie ma
i napisać nie można

ploną oczy łzami
źrenic otchłań drżąca

i rąk zagubienie
bezzadność w przestrzeni

coś zmienić trzeba
coś zmienić
coś zmienić...

październik 2004

EROTYK WSPÓŁCZESNY

tę-tni/j-ja
naszych dni
          gni/j-ja
cial-lo/ję-ja
lojem
          gnojem
ćmi/j-ja
mra

październik 2004

***

Ja jedna z wielu niewolnic Juliusza Cezara
Cezar bierze mnie kiedy ma ochotę
moje imię nie ma znaczenia
znają je tylko inne niewolnice
i uzbrojeni dozorczy Moje imię
zostanie zapomniane dość szybko
nie tak jak Juliusza Cezara
będą go opiewać poeci i historycy
Cezar gdy ma na to ochotę woła mnie
a ja daję mu swoje ciało On robi
to na co ma ochotę Przywykłam do tego
zresztą żyję w dobrych warunkach
pochodzę ze spalonej wsi której imienia
nikt już nie pamięta Moi rodzice i siostry nie żyją
Moje piękno stało się moim przekleństwem
nie leżę w ziemi z rodzicami lecz tu
w cesarskich pałacach Czekam na skinienie ręki
Jestem pogodzona ze swoim losem
a i tak na jedno wychodzi
tam na poduszkach leży Juliusz Cezar
i rozmawia z Brutusem Lubię
te ich rozmowy o polityce i o filozofii Moje życie
nie ma nic z abstrakcji jest czystym konkretem
żyję po to by sprawić przyjemność Cezarowi
jest tysiąc innych takich jak ja
moje imię nie ma znaczenia

9 listopada 2004

MODLITWA II

na melodiach Marty Rakoczy

Obym zdolny był Panie budować
zamiast tęsknić do kształtów niezaistniałych.
Naucz mnie otwierać drogi
które nie klatką są lecz powietrzem.
Daj moc przechodzenia przez horyzont,
tak aby noc i dzień wypełniały swe przeznaczenie,
zaś ludzie w świetle mojego spojrzenia, słowa,
mogli znaleźć miejsce, czas.

Naucz mnie na nowo kochać
miłością słońca i wiatru.

Jeśli starczy mi siły, uwagi,
być może kiedyś
zbuduję dom u źródła.

wiosna 2005

***

pamięci Stanisława Lema

krążymy wokół pojęć
pszczoly wokół kwiatów
gromadząc pyłek słów

wokół szumią trawy
chmury których nie sięgniemy
przestrzenie

wytrwałą pracą
dopelniamy kształtu
naszego czasu

2007

***

mam głowę pełną kamieni
wyrzucę je przez okno
i stanę twarzą w twarz

wróci smak i zapach
zachwycę się i zadziwię
w ciepłym i miękkim nieznanym

gdzieś dalej będzie burza
pobiegniemy do domu
przed siebie

2009

***

rzadko wchodzę do tego pokoju
walają się tu jakieś stare rupiecie
połamane graty i nie działa światło

próbowałem powiedzieć coś ważnego
ale rozsypały mi się kartki
próbowałem pokazać gestami
ale uderzyłem ręką w ścianę

dawno tu nikt nie sprzątał
wydaje się też że nie było takiej potrzeby
zresztą zwykle nikt tu nie zagląda

trzeba będzie posprzątać
ale na razie boli mnie ręka
i kartki gdzieś pogubiłem

25 lipca 2010

* * *

moje wiersze stały się procesem wykreślenia
wraz z nadmiarem zbędnych słów
udało mi się wreszcie
wykreśliłem siebie

sierpień 2011

